

deraf, var det naturligt, at man i August 1924 overvejede Tanken om, hvorvidt en anden foreløbig Udgang kunde være rimelig, og derfor fremsatte jeg i Overensstemmelse med Ministeriet i det saakaldte Valutaraad i 1924 den Tanke om Stabilisering ved et lavere Punkt, som aabnede Mulighed for, hvis man kom til det Resultat, at det var det rette, at foretage den saakaldte Nedskæring. Dette Standpunkt fik, som det flere Gange er oplyst, ingen Tilslutning; det blev afvist, og stærkest af det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen. (Rode: Niels Frederiksen var ikke Medlem.) Jeg beklager, hvis jeg husker fejl paa dette Punkt, men det ærede Medlem Hr. Rode var ganske sikkert Medlem af dette Raad. (Trier: Niels Frederiksen var Repræsentant for Husmandsforeningerne.) Tak, saa tager jeg altsaa min Undskyldning tilbage. Denne udkastede Tanke blev aldeles ikke taget tilbage, fordi den viste sig uegnet til Gennemførelse, saaledes som det ærede Medlem Hr. Rode nu siger, for det blev hverken prøvet eller bevist, den blev taget tilbage, fordi der hverken i Erhvervskredse, Bankkredse eller Politikerkredse var den nødvendige Tilslutning dertil, og min Opfattelse var, at vi skulde have en Løsning af Valutaspørgsmaalet; det stod ikke saaledes, at vi kunde forhandle i Aarevis om, hvorvidt den ene eller den anden Udgang var den rigtige. Vi skulde i 1924 først og fremmest have en Ordning af Valutaspørgsmaalet, som sikrede et Grundlag for Erhvervslivets videre Gang. Og derfor, da der ikke var Mulighed for Tilslutning til den udkastede Tanke, sagde jeg: Nuvel, den Tanke skal ikke spærre Vejen for en Løsning, saa maa man gaa til den Løsning, som der altsaa var Mulighed for, nemlig en Fremgangsmaade, som fører fremad til den gamle Paritet. Jeg ved vel, at der har været nogle Medlemmer, der tænkte sig den Mulighed, at man kunde fastholde Kronen paa et eller andet Punkt i længere Tid eller sikre en gradvis Stigning af den. Jeg har paa intet Tidspunkt givet denne Tanke Medhold, jeg har paa alle Stadier i Valutaraadet og i Valutaudvalget i Rigsdagen, og hvor denne Tanke er kommet frem, bestandig sagt: Jeg anser den for praktisk umulig, og Erfaringerne fra Norge fra den allerseneste Tid

viser, at denne Tankes Gennemførelse i Praksis var en Umulighed.

Det ærede Medlem Hr. Rode sagde nu, da han havde Ordet, at Socialdemokratiet og Regeringen saa sent som — jeg tror — i Januar eller Februar 1926 var villig til at gaa ind i en Forhandling om Kronens Nedskæring. Dette er urigtigt. Socialdemokratiet har paa den Tid pure afvist Tanken om Nedskæring, men det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at der har været visse Forhandlinger. Der fremførtes den Tanke for os, at man skulde søge at stabilisere ved en Værdi af 90 eller deromkring — tror jeg der var Tale om — og i nogen Tid — et Aar eller to — søge at blive staaende paa dette Punkt for til sin Tid endelig at afgøre, hvad Udgangen skulde være, og vi har sagt — det tror jeg er rigtigt —, vi kan godt tale derom, men ingen Sinde har heller denne Tankegang faaet Tilslutning, hverken i Ministeriet eller i mit Parti. Og Samtaler derom blev overhovedet aldrig til noget, for Kronen steg til 97, inden disse Samtaler kom i Gang.

Hvad angaar det andet Punkt, som er draget ind i Forhandlingerne, den saakaldte Frontale, skal jeg blot minde om, hvad jeg har sagt tidligere, at det er mig ligegyldigt, hvor lidt eller hvor megen Vægt man tillægger en saadan Forhandling. Jeg tror, at de fleste Medlemmer her i Salen vil have vanskeligt ved at godkende den af det ærede Medlem Hr. Zahle brugte Forklaring, thi selv om vi i det nuværende Ministerium naturligvis er særdeles mangelfulde med Hensyn til at kunne formulere en Tale, er der alligevel neppe nogen her i Salen, der tror, at jeg har henvendt mig til det radikale Parti for at faa gode Raad og eventuelt Rettelser i Tale. Det lykkedes dog ved denne Samlings Begyndelse at faa en Tale holdt uden at den var blevet rettet forud. Men med Hensyn til denne Tale minder jeg om, at naar den overhovedet blev forelagt for de ledende Mænd i det radikale Venstre, var det ikke af den Grund, som det ærede Medlem Hr. Zahle nu synes at ville hævde, men af den Grund, som alle ved, og som man aldeles ikke kan skjule, at det radikale Venstre ønskede Finanslovsdebatten delt i en politisk og en saglig Afdeling, at der fra det radikale Venstre var sket en Henvendelse til mig paa